

A megtérés és üdvözülés ideje

1Tessz 5,1-6.9-11

Az időről és az óráról azonban, testvérek, szükségtelen írnom nektek. Hiszen magatok is igen jól tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj. Amikor azt mondják: „Békesség és biztonság”, éppen akkor szakad rájuk hirtelen a veszedelem, mint a várandós asszonyra a fájdalom, és nem menekülnek meg. De ti, testvérek, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módjára lepjen meg titeket. Mindnyájan a világosság fiai és a nappal fiai vagytok. Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé. Ne is aludjunk tehát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok! Mert Isten nem haragra rendelt, hanem arra, hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, ővele éljünk. Vigasztaljátok tehát egymást, és legyetek egymás épülésére, mint ahogy meg is

teszitek.

Mt 25,1-13

Akkor hasonló lesz a mennyek országa
a tíz szűzhöz, akik fogták lámpásaikat és kimentek a vőlegény elé.
Öt közülük ostoba volt, öt pedig okos.
Az ostobák ugyanis, amikor fölvtették lámpásaikat, nem vettek magukhoz olajat.
Az okosak viszont lámpásaikkal együtt olajat is vittek edényeikben.
Mivel a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodtak és elaludtak.
Éjfélkor aztán kiáltás támadt:
„Itt a vőlegény, gyertek ki elébe!”
Ekkor a szűzek mindnyájan fölkeltek és rendbehozták lámpásaikat.
Az ostobák ekkor így szóltak az okosakhoz:
„Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásaink kialszanak.”
Az okosak ezt válaszolták:
„Nehogy ne legyen elég se nekünk, se nektek,
menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak.”
Amíg azok elmentek vásárolni, megjött a vőlegény,
és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre.
Az ajtót bezárták.
Később megjött a többi szűz is.
Azt mondták: „Uram, uram! Nyiss ki nekünk!”
De ő így válaszolt:
„Bizony, mondom nektek: nem ismerlek titeket.”,
Legyetek tehát éberek, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát.

A két latorlator példázata

Olvassuk el Isten Igéjéből az új bibliafordítás szerint Lukács evangéliuma 23. fejezetének 32-43. verseit:

<Két gonosztevőt is vittek, hogy vele együtt végezzék ki őket. Amikor arra a helyre értek, amelyet Koponyahelynek hívtak keresztre feszítették őt, és a gonosz tevőket: az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől. Jézus pedig így könyörgött: "Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek." Azután sorsvetéssel osztzkodtak ruháin.

A nép ott állt és nézte. A főemberek pedig velük együtt így csúfolódtak: "Másokat megmentett, mentse meg magát, ha ő az Isten választott Krisztusa!" Kigúnyolták a katonák is, odamentek hozzá, ecetet vittek neki, és így szóltak: "Ha te vagy a zsidók királya, mentsd meg magadat!" Felírás is volta feje fölött görög, latin, és héber betűkkel írva: EZ A ZSIDÓK KIRÁLYA.

A megfeszített gonosztevők közül az egyik így káromolta őt: "Nem te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is." De a másik megróttá, ezt mondva neki: "Nem félsz az Istentől? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat nem követett el." Majd így szólt: `Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz királyságodba." Erre ő így felelt neki: "Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban."